

اثر فنی توئین بر ضبط و فراخوانی حافظه در موش سفید کوچک

دکتر اردشیر ارضی^{1*}، دکتر حسین رحمت²

1- استاد گروه فارماکولوژی و سم شناسی دانشگاه علوم پزشکی اهواز-2 داروساز

سابقه و هدف: فنی توئین یکی از داروهائی است که جهت درمان اپی لپسی و آریتمی قلبی مصرف می‌شود. از آنجائی که ممکن است این دارو در مصرف دراز مدت سیستم های مختلف عصبی اثراتی اعمال نماید، لذا در مطالعه حاضر سعی بر آن شده که اثر این دارو بر روی حافظه در مدل حیوانی مورد بررسی قرار گیرد، تا پایه‌ای برای مطالعات بعدی بر روی مدل انسان باشد.

مواد و روشها: در این مطالعه با استفاده از دستگاه اجتنابی غیر فعال، اثر دوز حاد و مزمن فنی توئین روی حافظه موشهای سفید کوچک نر و ماده (به صورت تصادفی) مورد بررسی قرار گرفت. اثر دوزهای حاد و مزمن فنی توئین بر روی حافظه از طریق مقایسه قدم‌گذاری حیوانات دریافت کننده فنی توئین با گروه شاهد (دریافت کننده پروپیلن گلیکول 30 درصد) و گروه کنترل (بدون درمان) مورد مطالعه قرار گرفت.

یافته ها: دوز حاد 125 میلی‌گرم به کیلوگرم فنی توئین از طریق تزریق داخل صفاقی موجب تضعیف ضبط حافظه گردیده و همچنین دوزهای مزمن 50 و 75 میلی‌گرم بر کیلوگرم (برای 21 روز متوالی) موجب تضعیف حافظه شد.

نتیجه گیری: کاربرد دوز حاد و دوز مزمن فنی توئین موجب تضعیف حافظه می‌گردد.

واژه های کلیدی: فنی توئین، حافظه، موش سفید کوچک.

مجله دانشگاه علوم پزشکی بابل، دوره هفتم، شماره 3، تابستان 1384، صفحه 39-34

مقدمه

برای تمام عمر صورت می‌گیرد، لذا آگاهی از اثرات ناخواسته دارو

منجمله اثر آن بر روی حافظه مسئله مهمی می‌باشد زیرا به بیمار

کمک خواهد

فنی توئین در سال 1908 توسط Bitz سنتز شد و اثر ضد

تشنج آن پس از انجام یک سری مطالعات مستمر، در سال 1938

توسط Merrit و Putman کشف گردید، این دارو جهت درمان انواع

صرع پارشیال، صرع بزرگ و صرع ممتد مصرف می‌شود، اما روی

صرعهای کوچک بی اثر است. فنی توئین همچنین به عنوان یک

داروی بلوک کننده کانال یون سدیم جهت درمان آریتمی قلبی بکار

می‌رود(1). بسیاری از داروهای متداول و پر مصرف می‌توانند بر

روی حافظه آثار مثبت و یا منفی از خود باقی گذارند(2-5). از

آنجائی که کاربرد بعضی از این داروها برای مدت طولانی و گاهی

کرد که آگاهانه اقدام به برنامه‌ریزی صحیح در زندگی شخصی،

اجتماعی و حرفه‌ای خود نماید. بر این اساس در مطالعه حاضر اثر

فنی توئین به عنوان یک داروی ضد صرع که در بسیاری از موارد در

تمام طول زندگی بیمار کاربرد بالینی دارد، بر روی حافظه مورد

بررسی قرار گرفت.

مواد و روشها

در این مطالعه از موش‌های سفید کوچک نر و ماده از گونه Swiss Webster تهیه شده از انستیتو رازی حصارک کرج استفاده گردید. موشها در اطاق حیوانات نگهداری شده و از آب لوله‌کشی شهر و غذای فشرده مخصوص استفاده نمودند. دمای اطاق حیوانات در محدوده 23 ± 2 درجه تنظیم و حیوانات در وضعیت 12 ساعت روشنائی و 12 ساعت تاریکی نگهداری شدند. آزمایشات در محیطی آرام و دور از سر و صدا صورت گرفت و از هر حیوان صرفاً یک بار استفاده شد.

جهت انجام این مطالعه از دستگاه آزمون اجتناب غیر فعال استفاده گردید. این دستگاه از یک محفظه مکعبی از جنس پلاستیک سفید شفاف به ابعاد $25 \times 25 \times 20$ سانتی‌متر با کف سیمی مشبک که در وسط دارای سکوی عایق به قطر 9 سانتی‌متر و ضخامت یک سانتی‌متر که استوانه پلاستیکی شفاف تو خالی به قطر 10 سانتی‌متر و به ارتفاع 20 سانتی‌متر روی آن قرار می‌گیرد، تشکیل شده است. یک دستگاه الکتروشوک با دو نوع خروجی با ولتاژ مستقیم 60 ولت، ولتاژ متناوب 60 ولت و نیز شدت جریان مستقیم و متناوب 1 تا 2 میلی‌آمپر و شکل موج مربعی بالا رونده و دو قطبی با فرکانس 50 هرتز از طریق دو انشعاب ورودی و خروجی به کف سیمی محفظه مکعبی متصل می‌شود (ساخت گروه تحقیقات دانشکده فنی دانشگاه شهید چمران اهواز) (6). حیوانات به صورت تصادفی به چهار گروه 8 تایی (گروه آزمایش 1، گروه آزمایش 2، گروه شاهد دارو و گروه کنترل) تقسیم شدند.

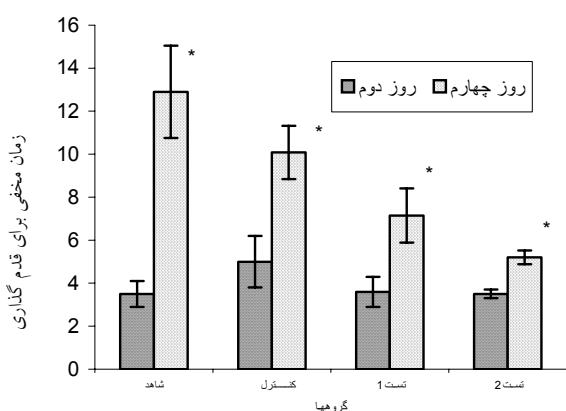
مطالعه اثر دوزهای حاد فنی توئین بر ضبط حافظه: روز اول، موشهای گروههای مختلف به صورت دستجات 4 تایی وارد محفظه مکعبی دستگاه شدند و به مدت 3 دقیقه با محیط داخل محفظه آشنا گشتند. روز دوم، موشهای هر گروه به طور انفرادی روی سکوی داخل استوانه قرار گرفتند و پس از 10 ثانیه استوانه به آرامی برداشته شد و زمان قدم گذاری موش از سکو به کف سیمی محفظه با کروномتر دقیقاً مورد سنجش قرار گرفت و سپس موشها به قفس‌های خود برگردانده شده و به اطاق حیوانات انتقال یافتند. روز سوم، موشهای هر گروه به طور انفرادی روی سکوی داخل استوانه قرار گرفتند و پس از 10 ثانیه، استوانه به آرامی برداشته شد.

پس از قدم‌گذاری حیوان، شوک الکتریکی با ولتاژ خروجی متناوب 60 ولت و شدت جریان 1 آمپر برای مدت یک ثانیه از طریق کف سیمی محفظه به حیوان وارد شد. سپس حیوانات گروه آزمایش 1 و 2 به ترتیب 100 و 125 میلی‌گرم بر کیلوگرم فنی توئین، گروه شاهد دارو، حجم معادل حامل دارو (پروپیلن گلیکول 30 درصد) به صورت داخل صفاقی دریافت نمودند و حیوانات گروه کنترل، چیزی دریافت نکردند. پس از این مرحله حیوانات به قفسهای خود برگردانده شده و به اطاق حیوانات منتقل شدند. روز چهارم یعنی 24 ساعت پس از شوک روز قبل، هر موش به طور انفرادی روی سکوی محفظه قرار گرفت و پس از 10 ثانیه استوانه به آرامی برداشته شد و زمان قدم‌گذاری هر یک از موشها از سکو به کف سیمی محفظه توسط کروномتر مورد سنجش قرار گرفت (6).

مطالعه اثر دوزهای حاد فنی توئین بر فراخوانی حافظه: روز اول و دوم مطالعه دقیقاً شبیه به آزمایش ضبط حافظه بود. روز سوم، موشهای هر گروه به طور انفرادی روی سکوی داخل محفظه قرار گرفتند و پس از 10 ثانیه استوانه به آرامی برداشته شد. پس از قدم‌گذاری موش، شوک الکتریکی به حیوان داده شد و سپس موشها به قفسهای خود بازگردانده شده و به اطاق حیوانات منتقل گشتند. روز چهارم یعنی 24 ساعت پس از شوک الکتریکی، موشهای گروه‌های آزمایش 1 و 2 به ترتیب 100 و 125 میلی‌گرم بر کیلوگرم فنی توئین و گروه شاهد دارو، حجم معادل حامل (پروپیلن گلیکول 30 درصد) از طریق داخل صفاقی دریافت کردند و گروه کنترل چیزی دریافت نمود. سپس بلافاصله موشهای هر گروه به صورت انفرادی روی سکوی داخل محفظه قرار گرفتند و پس از 10 ثانیه استوانه به آرامی برداشته شد و زمان قدم‌گذاری موش به کف سیمی محفظه مورد سنجش قرار گرفت. در پایان کار، موشها به قفسهای خود برگردانده شده و به اطاق حیوانات منتقل گشتند (7).

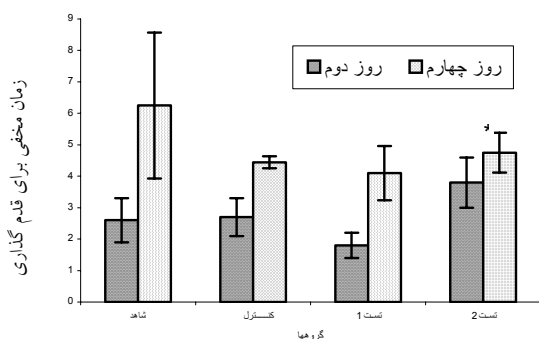
مطالعه اثر دوزهای مزمن فنی توئین بر حافظه: در این مطالعه که به مدت 21 روز متوالی ادامه یافت. هر روز ساعت 12 ظهر به موشهای گروه‌های آزمایش به ترتیب دوزهای 5، 12/5، 25، 50، 75 و 100 میلی‌گرم بر کیلوگرم فنی توئین و به موشهای گروه شاهد دارو 10 میلی‌لیتر بر کیلوگرم حامل دارو (پروپیلن گلیکول 30 درصد) از طریق داخل صفاقی تزریق و به

حافظه تنها بین روزهای دوم و چهارم گروه دریافت کننده دوز 125mg/kg فنی توئین معنی دار بود ($p < 0/05$) (نمودار 2). اختلاف میانگین قدم گذاری در روز چهارم در گروه های چهارگانه آزمون ضبط حافظه تنها بین گروه دریافت کننده 125 میلی گرم بر کیلوگرم فنی توئین و گروه شاهد معنی دار است ($p < 0/05$) (نمودار 3)، در حالی که در آزمون فراخوانی حافظه هیچکدام از میانگین های قدم گذاری در مقایسه با گروه شاهد تفاوت معنی داری نشان ندادند (نمودار 4).

گروه شاهد: پروپیلن گلیکول 30٪ گروه کنترل: بدون تزریق
تست 1: فنی توئین (100mg/kg) تست 2: فنی توئین (125mg/kg)

نمودار 1. مقایسه زمان قدم گذاری موش به کف سیمی محفظه در روزهای دوم و چهارم در آزمون ضبط حافظه (دوز حاد)
* اختلاف معنی دار است ($p < 0/05$). تعداد حیوانات هر گروه در ابتدای آزمایش 8 عدد انتخاب شد. تمام تزریقات به صورت داخل صفاقی انجام شد.

موشهای گروه کنترل، چیزی تزریق نشد. چهار ساعت پس از تزریق روز بیست و یکم موشهای هر گروه به صورت انفرادی در داخل محفظه روی سکو قرار گرفتند و پس از 10 ثانیه استوانه به آهستگی برداشته شد و پس از قدم گذاری حیوان به کف سیمی محفظه، شوک الکتریکی با ولتاژ خروجی مستقیم از طرق کف محفظه به حیوان وارد شد. موشها پس از دریافت شوک، معمولاً سریع بر روی سکوی عایق باز می گشتند، اما در صورت عدم بازگشت، حداکثر پس از 3 ثانیه شوک الکتریکی قطع می گشت. پس از پایان این مرحله موشها به قفسهای خود برگردانده شدند و به اطاق حیوانات منتقل گشتند. در روز بیست دوم یعنی دقیقاً 24 ساعت پس از انجام مرحله قبل، موشهای گروه های مختلف هر یک به طور انفرادی روی سکوی داخل استوانه قرار گرفتند و پس از 10 ثانیه، استوانه به آرامی برداشته شد. در صورتی که حیوان قبل از گذشت 60 ثانیه عمل قدم گذاری را انجام می داد، آزمایش خاتمه یافته تلقی می شد و در غیر این صورت، حداکثر 60 ثانیه مطالعه ادامه می یافت و چنانچه در این مدت عمل قدم گذاری به پایین سکو صورت نمی گرفت، آزمایش قطع و مطالعه نیز پایان یافته محسوب می گردید (8).

در این مطالعه جهت مقایسه میانگین زمان قدم گذاری کامل در روزهای دوم و چهارم هر گروه به طور مستقل، از روش آماری t-test و جهت مقایسه میانگین زمان قدم گذاری در روزهای چهارم در گروه های مختلف از روش آنالیز واریانس و جهت شناسایی این تفاوتها از آزمون توکی استفاده گردید. در مطالعه اثر کاربرد مزمن فنی توئین بر حافظه نتایج بر اساس درصد قدم گذاری از روی سکو محاسبه شد. تجزیه و تحلیل آماری در آزمونهای ضبط و فراخوانی حافظه به صورت مجزا انجام گردید.

یافته ها

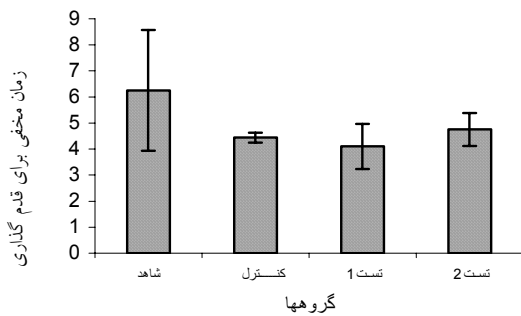
میانگین زمان قدم گذاری در روز چهارم نسبت به روز دوم همان گروه در تمام گروهها در آزمونهای ضبط و فراخوانی حافظه، طولانی تر شد. محاسبات آماری نشان می دهند که این تفاوت زمانی در آزمون ضبط حافظه در چهار گروه مختلف معنی دار می باشد ($p < 0/05$) (نمودار 1). اما این اختلاف زمانی در آزمون فراخوانی

گروه شاهد: پروپیلن گلیکول 30٪ / گروه کنترل: بدون تزریق
 تست 1: فنی توئین (100mg/kg) / تست 2: فنی توئین
 (125mg/kg)

نمودار 3. مقایسه زمان قدم‌گذاری موش به کف سیمی محفظه در

روز چهارم در آزمون ضبط حافظه (دوز حاد)

* اختلاف با گروه شاهد معنی‌دار است ($p < 0/05$). تعداد حیوانات هر گروه در ابتدای آزمایش 8 عدد انتخاب شد. تمام تزریقات به صورت داخل صفاقی انجام شد.

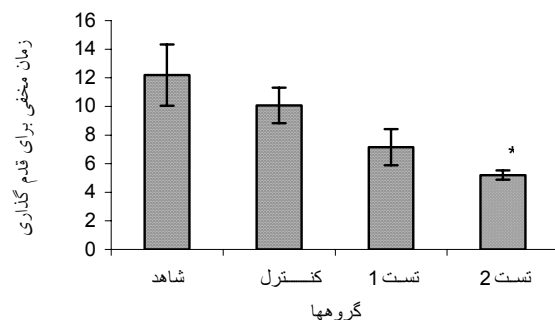

گروه شاهد: پروپیلن گلیکول 30٪ / گروه کنترل: بدون تزریق
 تست 1: فنی توئین (100mg/kg) / تست 2: فنی توئین
 (125mg/kg)

نمودار 2. مقایسه زمان قدم‌گذاری موش به کف سیمی محفظه در روزهای دوم و چهارم در آزمون فراخوانی حافظه (دوز حاد)

* اختلاف معنی‌دار است ($p < 0/05$). تعداد حیوانات هر گروه در ابتدای آزمایش 8 عدد انتخاب شد. تمام تزریقات به صورت داخل صفاقی انجام شد.

در آزمون کاربرد مزمن فنی توئین، عمل قدم‌گذاری در گروه‌های دریافت کننده دوزهای 50 میلی‌گرم بر کیلوگرم و 75 میلی‌گرم بر کیلوگرم فنی توئین، 100٪ صورت پذیرفت در حالی که در گروه‌های شاهد و کنترل به ترتیب در 62/5٪ و 75٪ عمل قدم‌گذاری انجام شد. لازم به یادآوریست که دوز 100 میلی‌گرم بر کیلوگرم از فنی توئین موجب بروز آثار جانبی به صورت ناهماهنگی در حرکات و عدم تعادل حیوان شد.

گروه شاهد: پروپیلن گلیکول 30٪ / گروه کنترل: بدون تزریق
 تست 1: فنی توئین (100mg/kg) / تست 2: فنی توئین
 (125mg/kg)

نمودار 4. مقایسه زمان قدم‌گذاری موش به کف سیمی محفظه در

روز چهارم در آزمون فراخوانی حافظه (دوز حاد)

* تعداد حیوانات هر گروه در ابتدای آزمایش 8 عدد انتخاب شد. تمام تزریقات به صورت داخل صفاقی انجام شد.

بحث و نتیجه گیری

سیستم‌های نوروترانسمیتری مختلفی بر روی حافظه اثر می‌گذارند. مطالعات نشان داده‌اند که مهار انتقال عصبی در سیستم کولینرژیک موجب اختلال در حافظه و یادگیری می‌گردد. فنی توئین سنتز استیل کولین را از طریق تغییر در فعالیت آنزیم استیل ترانسفراز کاهش می‌دهد و به همین دلیل موجب اختلال در حافظه می‌گردد (7). همچنین سیستم کولینرژیک می‌تواند موجب توهم و هذیان همراه با کاهش قدرت یادگیری و حافظه گردد (2و8).

سیستم سروتونرژیک مرکزی در حافظه و یادگیری دارای نقش مؤثری است. فعالیت این سیستم موجب اختلال در حافظه و

صفاقی موجب اختلال در ضبط حافظه در موش سفید کوچک می‌شود و کاربرد طولانی مدت (21 روز) دوزهای 50 و 75 میلی‌گرم بر کیلوگرم آن موجب اختلال در حافظه می‌شود.

مطالعات نشان می‌دهند که فنی توئین موجب کاهش سطح استیل کولین در مغز شده که این مسئله موجب اختلال در حافظه می‌گردد (5). از طرفی به نظر می‌رسد که بالا رفتن شدید استیل کولین در مغز به دلیل هذیان موجب تضعیف یادگیری و حافظه می‌گردد (8). از سوی دیگر مطالعات نشان می‌دهند که تحریک سیستم سروتونرژیک مرکزی می‌تواند موجب اختلال در حافظه و یادگیری شود (8). یافته‌ها نشان می‌دهند که سطح سروتونین در هیپوکامپ موشهای صحرایی که تحت تجویز دوزهای درمانی فنی توئین قرار گرفته‌اند افزایش یافته و متعاقب آن اختلال در یادگیری و حافظه در آنها مشاهده شده است (8). احتمال دارد که فنی توئین با افزایش میزان سروتونین موجب مهار آزادسازی استیل کولین در مغز گردد (2 و 4). مطالعه دیگری نشان می‌دهد که فنی توئین در دوزهای محدوده درمانی و کمتر از آن سطح خونی دوپامین را در هیپوکامپ مغز موش صحرایی افزایش می‌دهد که این خود موجب بهبود حافظه می‌گردد (8 و 9). از طرفی نشان داده شده که سیستمهای کولینرژیک و دوپامینرژیک استریاتوم و نهایتاً تداخل آنها می‌تواند در یادگیری فضائی نقش داشته باشد (7).

بر اساس نتایج مختلف بدست آمده توسط محققین روی مدل‌های مختلف حیوانی و روی مدل انسانی و همچنین نتایج حاصل از این مطالعه، فنی توئین با دوزهای بالای موجب اختلال در حافظه و یادگیری شده و با دوزهای پائین اثر چندانی روی حافظه و یادگیری ندارد. در کاربرد مزمن فنی توئین در بیماران صرعی، از آنجائی که خواسته و یا ناخواسته تجمع دارویی در بدن صورت می‌گیرد. بنظر می‌رسد که این دارو موجب اختلال در حافظه و یادگیری شود.

تقدیر و تشکر

نویسندگان بر خود لازم می‌دانند که از زحمات مهندس لطیفی به عنوان مشاور آماری مقاله تشکر و قدردانی نمایند.

یادگیری می‌شود (9). تجویز مستمر فنی توئین سبب افزایش میزان سروتونین مغز شده که به دنبال آن یادگیری و حافظه دچار نقصان می‌گردد (3). چنین گزارش شده که نرونهای سروتونرژیک هسته رافه میانی، نرونهای کولینرژیک را در کورتکس و هیپوکامپ و استریاتوم مهار می‌کنند (4). احتمالاً افزایش سطح سروتونین از طریق مهار سیستم کولینرژیک موجب اختلال در عملکرد حافظه و یادگیری می‌شود (10).

مطالعات نشان داده‌اند که تحریک سیستم دوپامینرژیک مرکزی موجب بهبود حافظه و یادگیری می‌گردد. برای مثال، تزریق داخل هیپوکامپی آگونیستهای سیستم دوپامینرژیک مانند آپومورفین و ارگوتامین، فراخوانی حافظه را بهبود می‌بخشند (11). براساس تحقیقات انجام شده، مقادیر بسیار اندک نوراپی نفرین (5 میکروگرم بر کیلوگرم) موجب بهبود حافظه شده در حالی که مقادیر بالای آن روی حافظه اثری ندارد. نوراپی نفرین ممکن است فرآیند تحکیم حافظه را از طریق بعضی از مکانیسمهای غیر مستقیم مانند اثر بر تغییرات قلبی - عروقی تعدیل نماید، زیرا به نظر نمی‌رسد که نوراپی نفرین از سد خونی مغزی عبور کند.

براساس مطالعات انجام شده توسط Balakrishnan pandhi و pandhi فنی توئین و والپروات سدیم موجب کاهش آگاهی و تضعیف حافظه طولانی مدت می‌گردند (12 و 13). Read و همکاران نشان دادند که داروهای ضد تشنج کاربامازپین، والپروات سدیم و فنی توئین با حداکثر دوز درمانی در بیماران مسن (60 تا 88 سال) علیرغم بالا بردن غلظت خونی این داروها، در مقایسه با گروه کنترل تفاوت معنی‌داری در کاهش توجه، آگاهی و حافظه ایجاد نمی‌کنند (14). Vohora و همکاران در مطالعه‌ای باین نتیجه دست یافتند که بیماران مبتلا به صرع از اختلالات شناختی رنج می‌برند که می‌تواند ناشی از بیماری و عوارض جانبی داروهای ضد صرع متداول منجمله فنی توئین باشد (15). مطالعات دیگری در مدل‌های انسانی نیز صورت گرفته که نشان می‌دهند که بیماران مبتلا به صرع که فنی توئین دریافت می‌کنند، در مقایسه با افرادی که دارو مصرف نمی‌نمایند، از حافظه ضعیف‌تر برخوردار می‌باشند (16-18).

نتایج حاصل از مطالعه حاضر نشان می‌دهد که کاربرد فنی توئین به صورت دوز واحد 125 میلی‌گرم بر کیلوگرم از طریق داخل

Archive of SID

References

1. Hardman JG, Limbird LE, Gilman AG. The pharmacological basis of therapeutics, 10th ed, Mc Graw Hill, New York, USA 2001; P: 528.
2. Itoh J, Nabeshima T, Kameyan T. Utility of an elevated plus maze for the evaluation of memory in mice: effect of nootropics scopolamine and electroconvulsive shock. *Psychopharmacology* 1990; 101: 27-33.
3. عظیمی س. اصول روانشناسی عمومی، انتشارات چهر تهران 1360؛ ص: 305 و 90-383.
4. Jackson D, Stachowiak MK, Bruno JP, Zigmond MJ. Inhibition of striatal acetylcholine release by endogenous serotonin. *Brain Res* 1988; 457: 259-66.
5. Domino EF, Olds ME. Effect of d-amphetamine, scopolamine, chlordiazepoxide and diphenylhydantoin on self stimulation and brain acetylcholine. *Psycho Pharmacol* 1992; 23: 1-16.
6. Saha N, Datta H, Sharma PL. Effect of morphine on memory: Interactions with naloxan, propranolol and haloperidol. *Pharmacology* 1991;42: 10-14.
7. Whishaw IQ, Mittleman G, Bunch ST, Dunnett SB. Impairment in the acquisition retention and selection of spatial navigation strategies after medial Caudate Putamen lesions in rats. *Brain Res* 1997; 24: 125-38.
8. Sudha S, Lakshmana MK, Paradhan N. Chronic phenytoin induced impairment of learning and memory with associated changes in brain acetylcholine esterase activity and monoamine levels. *Pharmacol Biochem Behav* 1995; 52: 119-24.
9. Essman WB. Age dependent effect on 5-HT Upon memory consolidation and cerebral protein synthesis. *Pharmacol Biochem Behav* 1993; 1: 7-14.
10. Jaffard R, Destrade C, Durkin T, Ebrel A. Memory formation as related to genotype or experimental variations of hippocampal cholinergic activity in mice. *Pharmacology* 1989; 22: 1093-6.
11. Grecksch G, Matthies H. The role of dopaminergic mechanisms in the rat hippocampus for the consolidation in a brightness discrimination. *Sycho Pharmacol* 1981; 75: 165-8.
12. Balakrishnan S, Pandni P. Effect of nimodipine on the cognitive dysfunction induced by phenytoin and valproate in rats. *Methods Find Exp Clin Pharmacol* 1997; 19: 693-7.
13. Pandhi P, Balakrishnan S. Cognitive dysfunction induced by phenytoin and valproate in rats: effect of nitric oxide. *Indian J Physiol Pharmacol* 1999; 43: 378-82.
14. Read CL, Stephen LJ, Stolarek IH, Paul A, Sills GJ, Brodie MJ. Cognitive effect of anticonvulsant monotherapy in elderly patients. *Seizure* 1998; 7: 159-62.
15. Vohora D, Pal SN, Pillai KK. Protection from phenytoin? induced cognitive deficit by Baco monniera, a reputed Indian nootropic plant. *J Ethnopharmacol* 2000; 71: 383-90.

16. Meador KJ, Loring DW, Abney OL, Allen ME, Zamrini EY. Effect of carbamazepine and phenytoin on EEG and memory in healthy adults. *Epilepsia* 1993; 34: 153-7.
17. Andrewes DG, Bullen JG, Tomlison L, Elwes DC, Reynolds EH. A comparative study of the cognitive effect of phenytoin and carbamazepine in new referrals with epilepsy. *Epilepsia* 1986; 27: 128-34.
18. Dodrill CB. Effect of antiepileptic drugs on abilities. *JC Psychiatry* 1988; 49: 31-4.

آدرس نویسنده مسئول: اهواز، دانشکده داروسازی، گروه فارماکولوژی و سم شناسی، تلفن: 0611-3242197.

arzi_ardeshir@yahoo.com

Archive of SID